

ны мѣнастыри, той обикновенно свѣршва съ това, че наема при някоя обитель малко земя и си прави тамъ *отдѣлна келія*, сир, цяла къща съ няколко стаи и даже съ отдѣлни църквѣ, ако има до тамъ капиталъ. При келія та той разработва градины, лозя и др. т. и тѣй става св. горскы спяхія. Защото има нужда отъ работници, такъвъ келіотъ свиква при себѣ си въ келія тѣ няколко бѣдны калугеры, които сѣ сжщю тѣй недовольны какъ то и той отъ трудности тѣ на мѣнастырскый животъ, храни ги и ги пои на свой счетъ и заедно съ тяхъ дѣли трудове тѣ си. Повиканытѣ, то ся знае, радвать ся на такова нѣщо, и двѣ тѣ стѣрны наченвжтъ да ся спасяватъ изобщо, напълно довольны единъ отъ другы. Тряба да забелѣжимъ при това, че повиканытѣ, като ся рѣшавжтъ да живѣять въ чуждѣ келія, до нѣдѣ сѣ подчинены на воля тѣ на стопанинъ тѣ и го почитжтъ за свой *старецъ*, макаръ този старецъ, споредъ години тѣ, да бжде и по младъ отъ другы тѣ братія, а тѣ сами ся считжтъ за неговы *ученици*. Старецъ тѣ има право да назначава на ученицитѣ си различни работы и послушанія, и даже става тѣхенъ наставникъ и утѣшитель въ случай на различни искушенія. Такова подчиненіе е неизбѣжно въ св. Горѣ, дѣто бѣдный тѣ е осжденъ на вѣчно послушаніе. Впрочемъ ученици тѣ съ голямъ охотъ ся покорявжтъ на властъ тѣ на старецъ тѣ, и сѣки ся старае да угоди и да заслужи расположеніе то му, щото старецъ тѣ кога умира да ги не убиди съ *наслѣдстве то*. Тука въ келійны тѣ отношенія на братія та, влиза вече новъ элементъ—париченъ расчетъ.

Такива келіи на св. Горѣ има новече отъ осемъ-стотинъ, и сичкы тѣй зависжтъ отъ опѣзы мѣнастыри, на чія то земя сѣ направены. Обикновенно келія та, както постжши, подиръ смъртъ тѣ на първыи стопанинъ, въ вѣчнж собственности на мѣнастырьтъ, послѣ ся дава съ